

καὶ Εὐασθητος Καρδιαρ — δὲ Τρουάρας μὲ τὸν Ἐλπιδοφόρον, Ἐλπικὴν Σημαίαν, Γαλαζιαρ, Μέλλοναρ Καλλιτεχνίδα, Δευκήνη Ἀρχτορ, Ταπεινὸν Ἰον, Ἀστρογοταύτην, Τρουάρα καὶ Ἀστροφεγγίαν — τὸν Ἀρθος τῆς Εδαιοθησίας μὲ τὴν Ἐλπικὴν Σημαίαν, Θέλποναρ καὶ Τοιρ Τούρ η Νέρρα Ποιη σὸν μὲ τὴν Λέχμαλοτορ Λελιδρα, Σαρθη Καριζιώτισσαρ, Αρτιγόρη, Ἀδελήρη τὸν Καρνατίδων, Τσουχίδαρ, Μοραχή τῆς Περιελέης, Γλυκεζαρ, Ἀνάργητορ καὶ Μόλαρ — η Ταπεινὸς μὲ τὴν Ἀρδιούνερην Ἀμυγδαλίαρ καὶ Κόρην τὸν Βορρόδη — η Κουνσοα τὸν Φαλήρον μὲ τὴν Ελληνικὴν Καρδιαρ, Ταπεινὸν Ἰον, Ποιη τεκήν Φλιγέραρ, Ἀτεκήνη Ήμέραρ, Ἰπποτὸν τὸν Αθηνῶν, Λυκεζαρ Ἀράμηρον, Ιαρανγήν, Ναραδίν Ιόντιζαρ, Γερραίαρ Σουλιώτισσαρ, Κόμητα Μοτε-Λρηστορ, Γλυκὸ Φιλάρη, Θέλποναρ, Ἐκτορα Τρόδα καὶ Ἀφροδεσταρ — δὲ Εθρικὸς Ὅμοιος μὲ τὸν Οἰδιόποδα Τόραρρο, Φθιοποτιρήν Βροχόν, Κροκεδειτορ τὸν Νείλον, Μικρὸς Διάβολορ, Ἀγκυρα τῆς Ενυχίας, Αιχμάλωτορ Λελιδρα, Αγριαρ Ἀμερικαΐδα, καὶ Θραλαρ Κέρκυραρ — τὸν Δενχόν Μαρουσάκι μὲ τὸν Λόρ Κεχότηρ, Ἀρχερανάρχην Θειοτοπιλέα, Ἀθισμένηρ Λευκάρη καὶ Νεράϊδαν τὸν Ἀλεξειόδη — τὸν Πέλαγος μὲ τὸ Τέ μὲ μέλετ, Ἐθρικὸς Ὅμοιος, Ἀρχοτράπηγον Μελιάδηρ, Μέλλοναρ Καλλιτεχνίδα, Ρωμαίος Κικέραρα, Λόρδος Βέρωρα, Ἐτοι θέλω καὶ Ἐτοι Μάρεστ — δὲ Σερδος Πιτταχδο μὲ τὸν Κόρτε Ραπανάρη, Ἀγριομέρην Θάλασσαρ, Σερηνευέντο Πονλί καὶ Ἀγε-Σθένσε — η Σαρθη Καριζιώτισσα μὲ τὴν Ιτέαρ, Αραρ τὸν Βορρόδη, Γλυκεζαρ Ἐλπίδα καὶ Ταροπούλαρ — οἱ Λόρ Κεχότηρ μὲ τὸ Ταπεινὸν Ἰον, Μίκη-Τάκη καὶ Κομπρούκιορ — οἱ Κερκυραϊδος Λιμήν μὲ τὴν Θραλαρ Κέρκυραρ — η Μοδσα τῆς Αστρορούις μὲ τὸν Αρδεαρ Δημ. Κονγρουώτηρ — οἱ Εδπατρίδης Ἀθηναϊδας μὲ τὸν Ολύμπιον Δλα, Δευκήνη Χιόρα, Φασαρλαρ, Κέφαλορ, Ἀρρεσταρ, Ἐλπιδοφόρο, Πρωτομαράρ, Ἀγκυρα τῆς Φιλίας καὶ Αιλέτον — οἱ Σαπερλιτοπετ μὲ τὸν Αγεμοστρόβιλον καὶ Μυλαίδηρ — οἱ Ποιητικός Νάρχισσος μὲ τὸν Υπογήνιον Δεκτορ — η Παλίρροια τὸν Εύριπο μὲ τὸ Θυμάριο τὸν Καραμπαταλην, Ἀρχιζάριορ, Κοραήρ, Ἐλπιδοφόρο καὶ Νέαρ Ἐλλάδα — οἱ Κορτορέθνας μὲ τὸν Κέφαλορ Θαλασσοζάληρ, Πονχο Αεράχι, Ἐτοι Μάρεστ, Δην Κεχότηρ Λενχόν Ρόδορ, Περιστεράκη, Ἐλληνικὴν Σημαίαρ, Παχνήν Τούρορ, Δευκήνη Χιόρα, Μαργενέρην Ἀκρογαλαδία, Νοστιμάδηρ, Αιμηνλαρ Ειμαρμένηρ καὶ Τέλ-Τέλη Μπούδη-Μπούδη — η Βίγλα μὲ τὴν Κεφαληριακήν Αιράρ — η Ιρηστα — Αθηναϊατα τὸν Νεράϊδαν τὸν Αλειρού καὶ μὲ τὸ δο-λα-σδ-μη — η Σαρθη Καριζιώτισσα μὲ τὸ Τρυγούραχη, Ιριδα, Βίγλαρ καὶ Μόλαρ — δὲ ιπποτης τῆς Ομίχλης μὲ τὴν Λευκήν Χιόρα, Κροκόπεπλορ Ἰώ, Ἀρδρεον Σουλιώτηρ καὶ Λευκήρ Δρκτορ — οἱ Φωτοβολορ Τόκον μὲ τὴν Μέλλοναρ Καλλιτεχνίδα, Ναρτοπούλαρ, Αγριαρ Αμερικαΐδα, Ναντρη τῆς Λειβαθοῦς καὶ Κόρτε Ραπανάρη — η Νεράϊδα τὸν Αλεξειόδη μὲ τὴν Μελαγχρούντηρ Ελληνίδα, Πέρραρ Ποιητού καὶ Ακτέρα Ηλίουν (Ἀθηνῶν) — η Ναυτοπόδα μὲ τὴν Τσουχίδαρ, Ταπεινὸν Ἰον, Δικαστήρην Κοτζάλην καὶ Αγεμοστρόβιλον — η Βοσκοπόδα μὲ τὴν Θραλαρ Δορκάδα.

· Απὸ ένα γλυκιό φιλάκι στέλλεις η Διάπλασις πρὸς τὸν φίλους της καὶ τὰς φίλας: Γλυκέλαρ Ανδρα (ἀνυπομονή νὰ μου γράψῃ δεις έγινες έντελως καλά) Μιχαήλ Σεριώτηρ, Λαμπτηρός Φέδης (πάντοτε μου ἀρέσει η Μαρκοχωρίου) Ελπιδοφόρο, Ήμερορ Περιστε-

ράρ, Φωτοβολορ Τόκον, Νόμηρη τὸν Δέρατον Γραβιτάρ, Ναυτοπόδαρ (θαυμάσιον τὸ ἐπεισόδιον τοῦ αὐχούς ζεσταύματος!) Φθιοποτιρήν Βροχήρ (ώ, τι ώρας σχέδιον!) Ρούνονταρ Κρόδον, Μορογερή καὶ λοιπούς, ὃν οὐκ έστι πλέον ἀριθμός!

Εἰς δύσας ἐπιστολάς έλαχα μετὰ τὴν 10ην Ιανουαρίου τὸν θάνατόν της τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 10 Μαρτίου. Οἱ λύσεις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὅπου δέονταν νὰ γράψουν τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μας εἰς φακέλους, ὃν τὸ θέτης: Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Φάρορ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Ἀγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιον Θ. Λεονάρδορ, Ίστρορ Πέλαγος, Ανθιμένηρ Αμυγδαλίαρ, Λευκήρ Φονταρέλλαρ, Πλάταρορ τῆς Αγίας Λαύρας (ἔχεις το λοιπόν, αφ' οὗ τὸ θέτης;) Ανδίσα, Τρεχαγυρεύοντορ, Σκαρδιλιάρη (ζηνες καλά;) "Αγρυπτορ Κόρηρ, Αγραρ Φραγκίσκον, Ιανχορ Βάχχορ, Τορπιλήρη (πλευσες στὶς δέοντες ελησμόνα, κανένα λόγον δὲν ἔχεις νὰ μελαχολής;) Κονταλιάρορ, Αγε-Σθέδος Αθανάσιο

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς μάχης τοῦ Ἀρκόλου,^{*)} ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν, τὴν ὅποιαν εἶχε κάμηρ εἰς τὰς προφυλακάς, εὐθὺς μόλις ἀφιππεύσας, ἡρώησε :

— Ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ μικρὸς τυμπανιστής;

— Πρὸ δὲ τούτου ἔπινε μαζὶ μὲ τοὺς γρεναδιέρους, στρατηγές καὶ μάλιστα ἐφίλοντα καὶ οὐκέτισαν [ποιὸς νά τον πρωτοπάρη διὰ νά του κάμηρ τὸ δεῖπνον, ἀπεκρίθη

« Καὶ ἀρχέω νὰ κτυπῶ ἔφοδον, μὰ μὲ μίαν ὄρμήν, ποῦ ἐπῆγα νὰ σπάσω τὸ τύμπανον. » (Σελ. 28, στήλ. 6.).

εἰς τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὅποιοι τὸν συνῳδευεν.

— « Ας μού τον φέρουν ἐδῶ !

Καὶ μετανοήσας ἀμέσως :

— « Οχι, καλλίτερα νὰ ὑπάγω ἐγώ, εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ στρατοῦ. Γρήγορα, ἀς φέρουν φῶτα. Καὶ σεῖς, κύριοι, ἐλάτε μαζὶ μου !

Καὶ ὁ μικρὸς ὄμιλος ἐξεκίνησε, φω-

τιζόμενος ἀμυδρῶς ἀπὸ τὰς δέδας καὶ ἀπὸ τὰς πυρᾶς τοῦ στρατοπέδου, τὰς ώμιλησε καλά, οἱ γρεναδιέροι τὸ ἡσθάνθησαν καὶ μετὰ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας εὔρισκόμεθα εἰς τὴν ἄλλην ὅχθην τοῦ ποταμοῦ.

— « Ύστερα ;

— « Ε, ὑπέρα ; Ἐγὼ καὶ ὁ Βοναπάρτης ἐκερδίσαμεν τὴν μάχην !

— Καλά λέσ ! ἀνέκραξεν ὁ ἀρχιστρατηγός, εἰσερχόμενος τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὴν σκηνήν. Εἶσαι γενναῖον παιδί. Τί θέλεις διὰ τὸ σημερινόν σου ἀνδραγάθημα ;

— Δὲν θέλω τίποτε ἄλλο, στρατηγέ, ἀπήντησεν ὁ μικρὸς τυμπανιστής, ἀνορθόμενος ἐξαίφνης καὶ χαιρετῶν στρατιωτικῶς, παρὰ νὰ λάθω τὴν τιμὴν γὰ εἰσέλθω πρῶτος, κτυπῶν τὸ τύμπανόν μου, εἰς τὴν πρώτην πόλιν που θὰ πάρωμεν...

— « Ήμεῖς οἱ δύο, ὅπως καὶ τὴν σημερινήν νίκην, εἶπεν ὁ Βοναπάρτης μεριδῶν. Πολὺ καλά ! θά σου γίνη ἡ χάρις, καὶ μάλιστα θά σου χαρίσω ἐπίτηδες ραδία ἀπὸ ἐλεφαντόδοντον καὶ χρυσόν !

— Ζήτω ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης !

— Στρατιώτας, εἶπεν οἱ στρατιώταις. (Ιστορικόν.)

ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΔΗΣ

ΜΑΥΡΟΣ ΠΟΝΟΣ

« Ενα ποντάκι φυλακισμένο μέσον τοῦ κλονού τον καὶ ἔρημον ζωστήν εβλεπετ ἄλλο, πονεντούσσεν. τοῦ περιβολεῖς.

Τὸ κανχοπάύκο αὐτὸν ποντάκι πονελαΐδος ὅντας ἐπιπλασμένο, μὲ τὸ κάθετρα τον τραγονάδαν πίκραιτε τὰλλο τὸ σκλαβομέρο-

Κ' ἔλεγε πάρτα : ιδὲς τὴν φολιά μον καὶ τὸ πολύχρυμφο φτέρωμά μον. Πές μον, μὲ γοιαίει ποντὶ πανέρα ; δέρ εἴμαι ἀρχοντας μπρὸς 'c ἐσέρα;

Καὶ δέταν κάποιον πόνταν, ἔκεντρο, ἀγάλι-ἀγάλι ἀρχίσετε τὰλλο τῆς συμφορᾶς τον τὰ γάλη θρῆτο, τὰ λεγ τὸ πότορο τον τὸν μεγάλο :

— Ποντάκι ἔλενθερο, ἀπ' τὰ καλά σου ἄχ ! ἄλλο τίποτε δέρ λητείον. Λός μον μοράχα τὴν λενθεριά σου καὶ ιδές με τότε πᾶς βασιλεύον.»

— Ετοι μιλούσαν, μὰ ἔρα γεράκι ἔφαρον προβάλλει γέρω κυντάζει καὶ τὸ ἔλενθερο ἔκεντρο ποντάκι, μόλις τὸ βλέπει, εὐθὺς τ' ἀρπάζει.

Καὶ τὸ ποντάκι τὸ πικραμέρο μέσον τῆς σκλαβιᾶς τον τὴν δυστυχία για ἔκεντρο τώρα τὸ σκοτωμέρο θρητεῖ καὶ λέτει μ' ἀπελπισία :

— Ποντὶ ταλαιπωρο, πον τὸ τύχη τὸν δάλιον ἔχθρο μας σὲ θαρατώρει, πικρὰ σὲ κλαίγω μὰ εἰν' ἀλήθεια πῶς ἔρω ἔρω πλειδ δόλια τύχη, τιτι τιτιαίρια εμὲ σκοτώρει διαδρος πόντος, πον ἔχω 'ετα στήθια

I. P. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ

ΡΟΒΙΝΖΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια τὸ σελ. 21)

— Κυρα-Ἀγγελική, ἡρώητης τότε ἡ κάπηλος μπορεῖς νά μου φυλάξῃς τὴν Μηλιά ὡς αὔριο ;

— Τώρα καὶ τὰ δύο κοιμοῦνται, ἀπεχριθή ἡ γραῖα. Κλειδώνω ἀπέξω τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ, καὶ αὐτὸς ἀρκεῖ.

Καὶ πράγματι ἐκλείδωσε τὴν θύραν. « Όλοι ἔφυγαν, καὶ τὰ μικρά ἔμειναν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἐτρόμαξε, τὰ ἔχασεν ἡ Μηλιά. Ἀλλὰ ὑστερα, ἐπλησίασε τὸν ἀδελφόν της καὶ ἡρχίσε νὰ συλλογίζεται περὶ τοῦ πρακτέου.

Τί ; θά τους ἔχωριζαν ; . . . "Οχι ! καλλίτερα νὰ ἐπήγαναν νὰ εύρουν τοὺς γονεῖς των, ριπόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν.

« Άς μὴν ἐμάθαινε τὴν κόρη της ἔτοι ! εἶπεν. « Άν ἡ Μηλιά ἐδούλευε, ἡ μποροῦσε σήμερα νὰ βγάζῃ τὸ φωμάκι της !

Μίαν ἡμέραν ἡ Ἀγγελική ἔφερε τὸν παλιν τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡλιθού πρῶτος, κτυπῶν τὸ τύμπανόν μου, εἰς τὴν πρώτην πόλιν ποντὸς πάρωμεν...

— « Ήμεῖς οἱ δύο, ὅπως καὶ τὴν σημερινήν νίκην, εἶπεν ὁ Βοναπάρτης μεριδῶν. Πολὺ καλά ! θά σου γίνη ἡ χάρις, καὶ μάλιστα θά σου χαρίσω ἐπίτηδες ραδία . . . ἔπειτα τὰ ἐφωναζε πόλιν καὶ τους εἶπεν :

— Ελάτε νὰ φιλήσετε τὴν μητέρα σας, γιατί πέθανε !

« Οταν ἡ Μηλιά ἐφίλησε τὸ κατάψυχρον μέτωπον τῆς μητέρας της, εἶδε τὰ μάτια της κλειστά καὶ ἐνόησεν διὰ δὲν ἐμελε πλέον νὰ τάνοιξε...

Μετὰ τὴν κηδείαν, ἐγύρισαν δύο εἰς τὸ σπίτι. Ἡ γραῖα Ἀγγελική ἔβαλε τὰ παιδιά εἰς τὸ δωμάτιον των καὶ τους εἶπε νὰ σταθοῦν ἐκεῖ ἡσυχα. . . Εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον ἦσαν διάφοροι ἄνθρωποι καὶ συνομιλοῦσαν. Ἡ Μηλιά ἤκουσε μὲ τρόμον τὴν φωνὴν τῆς κακῆς καπήλου, ἡ ὅποια ἔλεγε :

— Αὐτὰ τὰ παιδιά τώρα μένουν ἔτοι, εἰς τὸν δρόμο !

« Ενας ἄνθρωπος, τὸν ὅποιον ἡ Μηλιά ἔβλεπε πρώτην φοράν, καὶ ὁ ὅποιος ἔλεγε διὰ τὸν πατέρο τουν δέν εἶνε ἐξάδελφος τοῦ πατέρα της, ἐπρόσθεσε :

— Θά πουλήσουν τὸ σπίτι· ἀλλὰ μὲ τὰ λεπτά που θὰ πιάσουν δέν εἶνε δυνατόν νὰ ζήσουν.

— « Α, η θειά σας εἶνε πολὺ καλή.

Νά σας ἔβλεπε, θά σας ἀγαποῦσε σὰν δικα της παιδιά.

— « Α, η θειά σας εἶνε πολὺ καλή. Νά τι καὶ ἀν τοῦ ἔλεγε, — δι Γιαννάκης ἡ κολούθησε τὴν ἀδελφήν του... Μίαν στιγμὴν διέβλεψε τὸ καπέλον τῆς Μηλιάς, καὶ το συνειθισμένος νά την πιετεύῃ, καὶ την πιετεύῃ, καὶ την πιετεύῃ,

Διατι τάχα νὰ μὴν διάγουν τώρα νά την εύρουν; Αλλὰ πῶς; « Αν ἔκαμαν νὰ φύγουν θά τους ἐπιαγαν καὶ θά τους ἔγριζαν ὁ πατέρος της !

Τότε ἡ Μηλιά ἐσυλλογίσθη τὸ παλάτι της... Νά ιδεά μιὰ φορά! Εκεῖ θὰ ἡμέρασαν νὰ το πιάσουν μὲ γέλια. Θύτω ἡ φυγή των μετεβάλλετο διλίγον κατ' ὅλιγον εἰς διασκεδαστικήν ἔκδρομήν...

— Αλλ' η νύκτα, δύον ἐπροχωροῦσε, ἐγίνετο τόσον σκοτεινή, διστούσε τὸ πατέρον της Μηλιάς;

— Κοντεύουμε νὰ φάσουμε; (Σελ. 29, στήλ. γ'.)

καὶ διλίγον τυρί), καὶ τὰ ἔβαλεν ὅλα εἰς ἔνα καλάθι. « Όταν ἔφορεσε καὶ τὸ καπέλον της, ἡ Μηλιά ἐσυλλογίσθη τὸν μικρὸν της θησαυρόν.

Κάθε φοράν ποῦ ἐπωλοῦσε τὰ φάρια του εἰς καλήν τιμήν, ὁ Νικόλας Δερρής συνειθίζει νὰ δίδῃ εἰς τὴν κόρην του διλίγες δεκάρες, τὰς ὅποιας ἔκεινη. ἔριπτεν εἰς ἔνα κουμπάρον. « Ή Μηλιά ἐσπασε τὸν κουμπάρον καὶ διαμίστησε τὴς σελήνης της!

« Ελλα, πα- με ! εἶπε πρὸς τὸν Γιαννάκην.

« Ήνοιξε τὸ παράθυρον, πρὸς τὸν κήπον, ἐκατέβασε πρώτα τὸν ἀδελφόν της, κατέβη ὑστερα, ἀπό την θάλην τοῦ κήπου, καὶ εὑρέθησαν εἰς τὸ ἀκρογιάλι.

— « Ποῦ οὐ πάμε ; ήρώησεν ὁ Γιαννάκης ;

— « Εἰς τὸ πα- λάτι μου ! ἀ- πήντησεν ἡ Μη- λιά.

Χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ ἀλλο τίποτε, — τόσον ἡ- το συνειθισμένος νά την πιετεύῃ, καὶ την πιετεύῃ, καὶ την πιετεύῃ,

— « Ποῦ οὐ πάμε ; ήρώησεν ὁ Γιαννάκης ;

— « Εἰς τὸ πα- λάτι μου ! ἀπήντησεν ἡ Μηλιά.

